

kredse vist saa store Afvigelser, at de kun har kunnet forklares ved betydelige Uligheder i den af de skattelignende Myndigheder anvendte Behandling.

De saaledes forefundne Fejl og Mangler har man paa forskellig Vis søgt afhjælpe. Dels har Ligningsafdelingen ved Møder med Skatteraad og Ligningsmyndigheder rundt i Landet paapeget de forefundne Urigtigheder og angivet de Veje, ad hvilke de bedst kunde afhjælpes, saavelsom ogsaa de Midler og Metoder, der maatte anses bedst egnede til Opnaaelsen af en ensartet og rigtig Ligning, dels har man direkte søgt at rette Fejlene ved Ansættelserne enten ved at overvære Ligningsmyndighedernes Møder til den foreløbige Ansættelse og Skatteraadens Prøvelse af denne samt gribe ind paa givne Anledning, eller ved selvstændigt at undersøge de enkelte Ansættelser og søge disse berigtigede, naar de efter de forhaandenværende Kontrolmidler maatte anses særlig urigtige. Det har efter Sagens Natur alene været de for lave Ansættelser, man paa den Vis har haft Opmærksomheden rettet paa, idet man har søgt at hæve dem op til det rigtige Niveau.

For at opnaa dette, har man i et stort Antal Tilfælde valgt den Fremgangsmaade at anmode Skatteraadene i Henhold til den gældende Statsskatte-lovs § 34 om at omgøre de enkelte Ansættelser i Overensstemmelse med de af Ligningsafdelingen opgjorte Beløb for Indkomst og Formue. Men da det ofte ved Undersøgelsen har vist sig, at der forelaa urigtig Selvangivelse og dermed Grundlag for Bødeansvar, har man i endnu flere Tilfælde gaaet den Vej ved direkte skriftlig eller mundtlig Forhandling med vedkommende Skatteyder at søge tilvejebragt en forligsmæssig Ordning om Efterbetaling af den i Aarenes Løb for lidt erlagte Skat, og hvor Anledning dertil forelaa, tillige Erlæggelse af Bøde. De modtagne Forlig er derefter tilstillede Finansministeriet til Godkendelse.

Som det fremgaa af Landsoverskatteraadets trykte Publikationer fra de senere Aar, er det et ikke ringe Antal Ansættelser, der ad disse Veje er blevet berigtiget, og forholdsvis betydelige Beløb, der derved er indvundet for Statskassen.

Hvad angaar de i det omhandlede Lovforslag indeholdte Bestemmelser vedrørende de skattelignende Myndigheders Organisation og Virkemaade, skal man meddele følgende, idet man under Hensyn til den i Forespørgselen liggende Begrænsning ikke har beskæftiget sig med andre af Forslagets Bestemmelser:

Medens det grundlæggende Arbejde ved Paaligningen af Indkomst- og Formueskatten til Staten i forskellige fremmede Lande i Hovedsagen er lagt i Hænderne paa fast ansatte Statstjenestemænd, har det her i Landet som bekendt hidtil været et gældende Princip, at Skatteligningen i alle Instanser foretages under Medvirkning af Repræsentanter for Befolkningen. Ogsaa i Landsoverskatteraadet bestaar Flertallet af Medlemmer valgte af Rigsdagen eller repræsenterende de forskellige Erhverv. Selve Statsmagten er saaledes kun repræsenteret ved Formanden og Næstformanden, der udnævnes af Kongen, og nogle af Finansministeren udnævnte Raadsmedlemmer.

Landsoverskatteraadet har saa at sige daglig haft Lejlighed til at konstatere de gode Sider ved dette System. Det har ubetinget været en Fordel, at Repræsentanter for de forskellige Befolkningsklasser har haft en afgørende Indflydelse paa Udarbejdelsen af Ligningen, der utvivlsomt i Aarenes Løb er bleven bedre og bedre, netop fordi de lokale Myndigheder har erhvervet sig stadig større Indsigt og Rutine.

Man kan derfor ganske tiltræde, at Forslaget i Hovedsagen har bibeholdt den nuværende Ordning.

Hvad angaar de foreslaaede nye Regler i Forslaget angaaende Forøgelse af de nuværende Skattekreddes Størrelse samt om Oprettelse af Overskatteraad som en Instans mellem Skatteraadene og Landsoverskatteraadet skal man bemærke, at Raadets *Flertal*: Formanden, Andersen, Frost, Jensen-Kleis, Korsgaard, Nordlien, Pedersen og Schou, — mener, *dels*, at det er tvivlsomt, om det er hensigtsmæssigt at forøge de nuværende Skattekreddes Omraade, *dels*, at de ved Oprettelse af Overskatteraad muligvis vundne Fordele ikke vil opveje de Ulemper, som efter Flertallets Anskuelse vil være knyttede til en saadan Institution, for saa vidt det er tilsigtet at gøre Overskatteraadene til en *Klagenstans*.

Det er utvivlsomt fra alle Sider betragtet som en væsentlig Forbedring, at Loven af 8. Juni 1912 har indført et for hele Landet fælles Overskatteraad som Af-